

2. Tanulmány

A viszály okai

Október 6., szombat délután

Nem egyszerű bölcsnek lenni Isten előtt. A bölcsesség kezdete az Úr félelme. Ez jelent nevelést a szív számára, és sokkal fontosabb a könyvekből szerzett nevelésnél. Helyes és fontos megismernünk a világot, ám ha nem törődünk az örökkévalósággal, olyan kudarc érhet, amelyből sosem állhatunk fel. Csak olyan ismeretet szerezhethetünk így, amelyet a tiltott gyümölcs elfogyasztásával szereztek összeink. (...)

Az egyedüli igaz Isten szava tévedhetetlen. A végtelen bölcsesség, szentség, hatalom és szeretet összefonódnak, hogy tekintetünket azon mérce felé fordítsák, amellyel méri Isten a jellemet. Igéje érthetően határozza meg a mennyei törvényeket, így senkinek sem kell sötétségben járnia. Törvénye az Ő jellemének kifejeződése. Olyan mérce, amelyhez fel kell mindenkinek nőnie, ha be akar lépni Isten országába. Senkinek sem kell kétségek közt élni. (...) Isten törvénye nem lett hatályon kívül helyezve. Érvényben lesz örök korszakokon át. Krisztus halálával a törvény megerősítést nyert, a bűn pedig megmutatkozott a maga valóságában. – *In Heavenly Places*, 137. o.

Mózes által Krisztus félreérthetetlenül feltárta népe előtt Isten szándékát, és világosan meghatározta a jólétük feltételeit. (...)

Isten megígérte, hogy ha megtartják parancsolatait, a legjobb búzát adja nekik; mézet hoz elő a sziklákból, hosszú élettel ajándékozza meg őket, és megmutatja nekik szabadítását.

Ádám és Éva elvesztette az Édent, mert engedetlen volt, és Isten megátkozta az egész földet a bűn miatt. De ha Isten népe követte volna a mennyei útmutatást, a földje újra termékeny és szép lett volna. Az Úr maga tanította őket a talaj megművelésére. Együtt kellett volna működniük vele a helyreállítás munkájában. Isten irányítása mellett egész országuk szemléltető oktatást nyújtott volna a lelki igazságokról. Ahogy a föld a természet törvényeit követve feltárja kincseit, úgy kellett volna a népnek az erkölcsi törvény iránti engedelmségükkel Isten jellemvonásait visszatükröznie. Még a pogányok is elismerték volna az élő Isten szolgálóinak és imádóinak felsőbbrendűségét. – *Krisztus példázatai*, 289. o.

A szeretet aranylánca kapcsolja össze a hívők szívét a Krisztus és az Atya egységének szeretetközösségével, és ez a tökéletes kapcsolat a keresztyénység erejének megcáfolhatatlan bizonyítékát szolgáltatja. (...)

Akkor majd az önzés gyökerestől kiszakíttatik, és a hitetlenség nem lesz többé. Nem lesz több viszály és széthúzás. Krisztussal kapcsolatban levő egyetlen emberben sem lesz többé megátalkodottság. – *That I May Know Him*, 173. o.

Az önzés és a büszkeség akadályt emel a Jézus Krisztus Lelkével egyesítő tiszta szeretet előtt. Ám ha ezt a szeretetet valós módon ápolják, a korlátolt ember egy másik korlátolt ember kezét megfogva a végtelen Istenhez közeledik. Ember emberrel egyesülve kapaszkodik a Végtelen szeretet szívébe. Az emberek közötti megszentelt szeretet szent. Ebben a nagy munkában a keresztyéni szeretet – ami minden szeretetnél magasztosabb, állandóbb, előzékenyebb és önzetlenebb – ápolja a keresztyéni kedvességet, jóindulatot és előzékenységet, az emberi testvériséget pedig Isten karjai által karolja fel, elismerve azt a méltóságot, amellyel felruházta Isten az embert. – *Our High Calling*, 173. o.

Október 7., vasárnap

A Biblia a Krisztus és egyháza közötti szent és állandó viszony jellegét a házasság kötelékéhez hasonlítja. Az Úr ünnepélyes szövetséggel kötötte népét önmagához. Azt ígérte, hogy Istenük lesz, ők pedig megfogadták, hogy Istenéi lesznek, és csakis az övéi. Az Úr kijelenti: „Eljegyezek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezek el.” (Hós 2:18) Ezt is mondja: „Férjetekké lettem” (Jer 3:14). (...)

Az egyház Krisztussal szembeni hűtlenségét – ami abban mutatkozik meg, hogy már nem bízik Istenében, és a Megváltó iránti ragaszkodás helyét a világ szeretete tölti be – a Szentírás a házassági fogadalom megszegéséhez hasonlítja. – *A nagy küzdelem*, 381. o.

A halálnál is erősebb az a szeretet, amellyel Isten vágyakozik földi gyermekei után. Fia feláldozásával az egész mennyet nekünk adta egyetlen ajándékban. Az Üdvözítő élete és halála, köztünk és Isten közötti közvetítése, az angyalok szolgálata, a Szentlélek esedezése, mindaz, ami által Isten bennünk hat és alkot – az elesett emberiség megváltását szolgálja.

Ó, nézzük hittel ezt az értünk hozott áldozatot! Ismerjük el annak a fáradásnak és hosszútűrésnek nagyságát, amellyel az ég az elveszett emberiséget megváltani és ismét az atyai házba visszavezetni akarja. Erősebb indítékok és hatalmasabb közvetítők nem is működhetek volna közre. Vajon a kilátásba helyezett jutalom, a menny öröme, az angyalok társasága, Isten szeretetének és Fiának boldogító közössége, továbbá szellemi erőink növekedése és nemesedése, ne indítsanak-e arra bennünket, hogy szívünk szerető szolgálatát tökéletesen és mindörökre Teremtőnknek és Megváltónknak adjuk? – *Jézushoz vezető út*, 21. o.

Isten mai népét jobban fenyegeti a veszély, hogy elfeledkeznek Istenről, és bálványimádásra hagyják vezetni magukat, mint az Úr ősi népét. Még a hitvalló szombattartók is sokféle bálványt imádnak. Isten ősi népének különösen lelkére kötötte a bálványimádástól való őrizkedést, mert ha az elvezetné őket az élő Isten szolgálatától, az Úr átka nyugodna meg rajtuk. Holott ha teljes szívből, teljes lelkükkel és minden erővel Őt szeretnék, bőségesen megáldaná kosarukat és sütőteknőjüket, és eltávolítaná közülük a betegségeket.

Áldás vagy átok áll Isten népe előtt. Áldás, ha kijönnek a világból, ha különállók lesznek, az alázatos engedelmesség ösvényét járják, és átok, ha egyesülnek a bálványimádókkal, akik lábbal tapossák a menny magasztos követelményeit. Izrael bűneinek és gonoszságainak feljegyzései tanulságul állnak előttünk. Figyelmeztetésül, hogy ha követjük példájukat a törvénytaposásban, ha eltávolodunk Istentől, oly bizonyosan elbukunk, mint ők. „Mindezek példaképpen estek rajtuk, megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.” – *Bizonyságtételek*, 1. köt., 609. o.

Október 8., hétfő

Az izraeliták összeelegyedtek a pogányokkal és „[...] eltanulták cselekedeteiket” (Zsolt 106:35). Házasságra léptek a kananeusokkal, és a bálványimádás mint pestis terjedt az országban. „És tisztelték azoknak bálványait, és törre levének azok reájok. És feláldozák fiaikat és leányaikat az ördögöknek [...] és megfertőzteték a föld öldökléssel. De felgyúlt az Úr haragja népe ellen, és megutálta az ő örökségét.” (Zsolt 106:36–40).

Amíg a Józsué által vezetett nemzedék ki nem halt, a bálványimádás kevésbé terjedt el, de a szülők előkészítették gyermekeik hitehagyásának útját. Az Úr korlátozásainak figyelmen kívül hagyása a gonoszság magját vetett el, ami sok nemzedéken át termelt keserű gyümölcsöt. A héberek egyszerű szokásai testi egészséget biztosítottak számukra; de a pogányokkal való kapcsolat az étvágy és a szenvedély élvezetéhez vezetett, amely fokozatosan csökkentette a szellemi, erkölcsi és fizikai erőt. Bűneik elválasztották Izraelt Istentől: erejét visszavonta tőlük, és ők nem tudtak ellenállni ellenségeiknek. Így azoknak a

nemzeteknek lettek alattvalói, amelyeket Isten segítségével elűzhettek volna. – *Pátriárkák és próféták*, 544. o.

Némelyek nem válaszolnak azonnal a felszólításra, hogy hagyják el útjaikat és igazodjanak Isten útjához. A maguk választotta utat járják. Kitartanak a szentségtelenség útján, amelynek azonban szomorúság és pusztulás lesz a vége.

Istennek vannak választottai, akiket felhasznál a munkára, míg engedik, hogy alkalmazva legyenek akarata szerint. Ám nem használhatja fel azokat, akik embertársaik megalázására törekszenek. Testvéreim, önmagatokat alázzátok meg! Ha megalázkodtok, szent angyalok szólítanak majd meg benneteket, hogy előnyös területre küldjenek. És így nem szerény, hanem boldog tapasztalatban lesz részetek. Törekedjete Isten tanácsai szerint járni, és akkor fogékonyvá váltok a Szentlélek készletére! – *Manuscript 47*, 1910.

Sohase szégyelljétek a hiteteket, mutassátok be az emberek és angyalok csodálatára! A világnak joga van megtudni, hogy mit várhat minden értelmes embertől. Az, aki kedves, de szilárd és határozott, igaz alapelveinek élő megtestesülése, nagy erőt jelent társai számára, és kereszténységével másokra is jó hatással van. Sokan nem ismerik fel és nem méltatják figyelemre, milyen nagy befolyást gyakorol minden ember másokra – a jó vagy a rossz irányba.

Boldogságod ebben az életben és az eljövendő, halhatatlan életben tőled függ. Mindenki vizsgálja meg, hová vezet embertársait. Az örökkévaló világ közvetlen közelében állunk – mérlegeljük komolyan, hogy milyen befolyást árasztunk másokra! – *Az én életem ma*, 120. o.

Október 9., kedd

A törzseket hosszú ideje terhelték az előző királyuk zsarnoki intézkedéseiből fakadó súlyos méltánytalanságok. Salamon uralkodásának hitehagyó évei alatti pazarlás együtt járt a nép súlyos megadóztatásával és sok megalázó szolgálat kikényszerítésével. Az új uralkodó felkenése előtt a különböző törzsek vezetői meg akarták tudni, hogy Salamon fiának szándékában áll-e ezeket a terheket csökkenteni. „...Jeroboám egész Izraellel együtt eljött, és így beszélt Roboámhoz: Apád súlyos igát rakott reánk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz igán, amelyet apád ránk rakott; akkor szolgálunk neked.” (...)

Roboámot elkápráztatta az a kilátás, hogy a legfőbb hatalmat gyakorolhatja. Elhatározta, hogy semmibe veszi birodalma öregeinek tanácsát, és a fiatalabbakat teszi tanácsosaivá. Így történt, hogy a kitűzött napon, amikor „elment Jeroboám az egész néppel Roboámhoz”, hogy meghallgassa, milyen irányvonalat akar követni, Roboám „...keményen válaszolt a népnek... így szólt hozzájuk: Apám nehéz igát rakott rátok, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani” (1Kir 12:12–14). – *Próféták és királyok*, 88–89. o.

Tökéld el, hogy magas és szent mértéket érsz el. Tűzd magasra a célt, cselekedjél erős elhatározással, mint Dániel, kitartón, szívósan, és az ellenség nem tud megakadályozni a mindennapi fejlődésben. A kényelmetlenségek és bonyodalmak ellenére szüntelen fejlődhetnél szellemi és erkölcsi erőben.

Senkinek sem kell tudatlannak maradni, csak ha azt választja. Ismeretekre kell szert tenni szakadatlanul; ez az értelem tápláléka. Akik Krisztus eljövetelére várunk, döntsünk határozottan, hogy nem az örök vesztesek oldalán folytatjuk az életünket, hanem a lelki előrehaladás útján győzni akarunk. Legyetek Isten emberei, álljatok a győztes oldalon!

Az ismeretek elérhetők az arra vágyók számára. Isten célja, hogy az értelem erőssé, mélyebb gondolkodásúvá, teljesebbé, világosabbá váljon. Járjatok Istennel, mint Énok; tegyétek Őt

tanácsadótokká! Akkor nem tehetsz mást, mint fejlődsz. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 1. köt., 104. o.

„Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki.” (Jak 1:5)

Az az előjog áll minden hívő rendelkezésére, hogy félrevonulva előbb Istennel beszélhet, majd az Úr szócsöveként másokhoz is szólhat. Naponta világosságot és áldást kell kapnunk ahhoz, hogy másokkal is megoszthassuk a kapott áldásokat. Istennel közösségben élő férfiakra és nőkre van szükség napjainkban, akik Krisztusban maradnak, szent befolyás övezik őket, mivel szent angyalokkal munkálkodnak együtt. A műnek olyan emberekre van szüksége, akik együtt dolgoznak Krisztussal, és akik a bátorítás és az együttérzés szavai által fejezik ki Isten szeretetét. – *In Heavenly Places*, 67. o.

Október 10., szerda

„Kérlek azonban titeket atyámfiái a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok, és ne legyenek köztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.” (1Kor 1:10) Pál apostol bizonyára nem kért volna tőlük lehetetlenséget. Az egyetértés a keresztyéni tökéletesség biztos eredménye. – *Megszentelt élet*, 85. o.

Pál nagyon jól tudta, hogy magasabb rendű keresztyéni ismeret csak állandó ima és állhatatos éberség által érhető el; amit igyekezett is mélyen lelkükbe vésni. Azonban azt is tudta, hogy a megfeszített Krisztusban elegendő erő rejlik, nemcsak megtérésükre, hanem arra is, hogy képesek legyenek a gonosz minden kísértésének ellenállni. Istenbe vetett hittel, mint harci vértzetükkel és az Ő Igéjével, mint harci fegyverzetükkel egyszersmind olyan benső erőt nyernek, amellyel az ellenség minden támadását eredményesen visszaverhetik.

A korinthusi hívőknek lelki dolgokban bensőségebb élményekre volt szükségük. Még nem értették meg teljesen, mit is jelent Isten dicsőségét szemlélni; mit jelent a jellemképzés fokain felfelé haladva átalakulni. Mindeddig az eljövendő dicsőségnek csupán első sugarait láthatták. Pál azt kívánta nekik, hogy Isten egész teljességével bírjanak, és mindig jobban megismerjék Őt, akinek eljövetele olyan, mint a hajnal pirkadása. Azt kívánta, hogy tőle tanuljanak mindvégig, amíg eljutnak a tökéletes evangéliumi hit teljes világosságához. – *Az apostolok története*, 307. o.

Krisztus meghasonlik önmagával? Nem. Az a Krisztus, aki egy emberi lélekben lakozik, nem fog összetűzésbe keveredni a másik ember lelkében lakozó Krisztussal. Meg kell tanulnunk elviselni a körülöttünk élő emberek egyedi tulajdonságait. Ha akaratunkat alávetjük Krisztus akaratának, akkor talán viszályba keveredhetünk a testvéreinkkel? Ha nézeteltérés támad, tudnunk kell, hogy ez annak a következménye, hogy nem szegeztük keresztre az énünket. Igazán csak az az ember szabad, akit Krisztus tett szabaddá. Csak úgy érjük el a tökéletességet Krisztusban, ha úgy szeretjük egymást, ahogy szeretett bennünket Krisztus. Akkor bizonyítja életünk, hogy Ő tett bennünket tökéletessé, amikor úgy szeretjük egymást, ahogy elvárja tőlünk az Úr. – *Letter* 141, 1902. szeptember 10.

Közeledik az elkeseredett összecsapás az Istenhez hűségesek és Isten törvényének megvetői között. (...) A gonoszság áradata nem söpri el a hűségeseket. Nem fogják megvetni azt, amit Isten szentnek különített el. Nem követik Izrael feledékenységének példáját. Nem feledkeznek meg, hogy mit tett Isten népéért a korokon át, és parancsainak útját fogják járni.

A vizsgán mindenki sorra kerül. Csak két tábor van. Melyik oldalán állsz? – *Bizonyágtételek*, 8. köt., 120. o.

Október 11., csütörtök

A bűnös emberek csak bűnösök, és a csalás mértéke szerint, mellyel Isten szereteteit megtevesztették, és amilyen zavart okoztak a gyülekezetben, olyan lesz a büntetésük. Bűneik nem fedeztetnek be, hanem felfedtetnek Isten haragjának sötét napján.

Az önküldött követek a valóságban átkai a műnek. Őszinte lelkek a legteljesebb bizalommal viseltetnek irántuk, mert azt hiszik, hogy Isten tanácsa szerint járnak el, és a legteljesebb összhangban vannak a gyülekezettel. (...)

A gyülekezet kötelessége cselekedni és a tagokkal tudatni, hogy a gyülekezet az illetőket tanítókul nem ismeri el. Ez az egyedüli eljárás, amelyet a gyülekezet az ilyen esetekben követhet, mert a felelősség a gyülekezetet terheli.

Láttam, hogy igenis lehetséges bezárni azt az ajtót, amelyen keresztül az ellenség szeretne behatolni, hogy a nyáját zavarja és nyugtalanítsa. Megkérdeztem az angyalt, hogy ez miképpen lehetséges? Így felelt: „A gyülekezetnek Isten Igéjéhez kell menekülnie, és a gyülekezeti rend tekintetében – amit idáig elhanyagolt – megalapozódni. Ez feltétlenül szükséges, hogy a gyülekezet hitben egységessé legyen.” (...)

Láttam, hogy a hamis tanítók ellen mi sem vagyunk nagyobb biztonságban, mint voltak a gyülekezetek az apostolok napjaiban; és ha már többet nem, de legalább óvintézkedéseket kell tenniük, hogy a gyülekezet békéjét, összhangját és egységét megőrizhessük. Példájuk előttünk van, kövessük azt. – *Tapasztalatok és látomások*, 98–101. o.

Népünkhöz szólok: Ha közel húzódtok Jézushoz, ha rendezett életetekkel és istenfélő beszéddel ékesítitek hitvallásotokat, akkor nem téved lábatok tiltott ösvényekre. Csak ha szüntelenül imádkozva virrasztotok, ha mindent úgy tesztek, mintha Isten közvetlen jelenlétében lennétek, akkor menekülhettek meg attól, hogy behódoljatok a kísértésnek, akkor remélhetitek, hogy mindvégig tiszták, szeplőtelenek és feddhetetlenek maradtok. Ha bizodalmatokban szilárdan kitarotok, útjaitok Istenben alapozódnak meg. Amit a kegyelem elkezdett, a dicsőség koronázza majd meg Isten országában. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 148. o.

Amint közeledünk a világ végéhez, a hamisságot úgy fogják az igazságba keverni, hogy csak a Szentlélek irányításával rendelkezők tudják megkülönböztetni az igazságot a hamisságtól. Teljes erőnkől igyekeznünk kell megérteni az Úr útját. Semmiképpen se forduljunk el vezetésétől, hogy emberekbe vessük bizalmunkat. Az Úr angyalait bízta meg, hogy éberen őrkdjenek a benne bízók fölött. Az angyalok különleges segítők lesznek a szükség idején. Minden nap a hit teljes bizonyosságával jöjjünk az Úrhoz, és tőle várjunk bölcsességet... Akiket az Úr szava vezérel, azok biztos szemmel felismerik az igazság és a hamisság, a bűn és hamis cselekedetek közti különbséget. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 907. o.

Október 1., péntek

További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „Az ország kettészakadása” című fejezet.

Az apostolok története: „Intő, kérlelő üzenet” című fejezet.